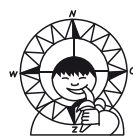

*H*onderd jaren moet Doornroosje slapen,
tot zij door een dappere prins wakker wordt gekust.
Het bekende sprookje van de gebroeders Grimm
is prachtig geïllustreerd door Maja Dusíková.

Een Vier Windstreken Prentenboek

ISBN 978 90 5116 257 8

9 789051 162578

Dusíková – Gebroeders Grimm

DOORNROOSJE

De Vier Windstreken

GEBROEDERS GRIMM
met illustraties van Maja Dusíková

DOORNROOSJE

De Vier Windstreken

GEBROEDERS GRIMM
met illustraties van Maja Dusíková

DOORNROOSJE

Bezoek ons ook op internet: www.vierwindstreken.com. Hier kunt u zich aanmelden voor onze nieuwsbrief en alle boeken en aanverwante artikelen vinden die leverbaar zijn.

Nederlandse tekst van Ineke Ris
Oorspronkelijke titel: *Dornröschen*
© 2012 De Vier Windstreken, Rijswijk, voor de Nederlandse uitgave
© 2012 NordSüd Verlag AG, CH-8005 Zürich, Zwitserland
Alle rechten voorbehouden. Gedrukt in Duitsland
NUR 277 / ISBN 978 90 5116 257 8

Niets uit deze uitgave mag worden veeleelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

De Vier Windstreken

Lang, lang geleden waren er eens een koning en een koningin, die elke dag tegen elkaar zeiden: “Ach, hadden we toch maar een kindje!” Maar ze kregen geen kindje. Op een dag ging de koningin baden. Opeens dook er een kikker uit het water op. De kikker zei tegen haar: “Voordat er een jaar verstreken is, zal je wens in vervulling gaan en dan zul je een dochter ter wereld brengen.”

Het gebeurde zoals de kikker voorspeld had en de koningin kreeg een dochttertje, zo mooi dat de koning dol was van blijdschap. Hij gaf een groot feest, waarvoor hij niet alleen de familie en alle vrienden en kennissen uitnodigde, maar ook de wijze feeën, zodat ze zijn dochter een goed hart zouden toedragen en haar zouden beschermen. Er waren dertien wijze feeën in het rijk, maar omdat de koning en de koningin maar twaalf gouden borden hadden, moest er één thuisblijven.

Het was een prachtig feest en toen het ten einde liep, schonken de wijze feeën het kindje hun wondergaven: de eerste gaf deugd, de tweede schoonheid, de derde rijkdom, en zo verder, tot het kindje alles had wat ze in het leven kon wensen.

Toen elf wijze feeën hun goede wensen hadden uitgesproken, kwam plotseling de dertiende fee binnen. Ze wilde wraak nemen omdat ze niet was uitgenodigd en zonder iemand te groeten of zelfs maar aan te kijken, riep ze met luide stem: “Als ze vijftien is, zal de koningsdochter zich prikken aan het spinnewiel en dood neervallen.”

Zonder verder nog een woord te zeggen verliet ze daarop het paleis. Iedereen was hevig geschrokken, maar toen ging de twaalfde fee, die haar wens nog niet had uitgesproken, naar het wiegje toe. Ze kon de boze wens niet opheffen, maar alleen minder erg maken. Daarom zei ze: “Het prinsesje zal niet doodgaan, maar in een honderd jaar durende slaap vallen.”

De koning, die zijn lieve kind wilde beschermen tegen het ongeluk, gaf bevel alle spinnewielen in het hele rijk te laten verbranden.

Intussen kwamen alle goede wensen van de wijze feeën uit: het prinsesje was zo mooi, zo vriendelijk en zo verstandig, dat iedereen die haar zag meteen van haar moest houden.

Het toeval wilde nu dat, juist op de dag dat ze vijftien jaar werd, de koning en de koningin niet thuis waren. Het prinsesje was alleen achtergebleven. Ze ging het hele paleis door, trap op, trap af, kamer in, kamer uit, tot ze bij een toren kwam bij een deurtje. Er stak een verroeste sleutel in het slot, en toen ze die omdraaide sprong de deur open.

